

هو العليم

استیذان طائفه جنّ از سید الشهداء برای کارزار، و بیان حضرت در جواب ایشان

حضرت علامه آیه الله حاج سید محمد حسین حسینی طهرانی

الله شناسی، جلد ۱

آیه الله شوشتری اعلی الله مقامه آورده است که: چون حضرت امام حسین علیه السلام به سوی مدینه سیر می کرد و گروه جنّ به حضورش مشرف شدند، حسین علیه السلام مرثیه خوانی می کرد و مستمع فقط آن دسته بودند. و شرح آن بدینگونه می باشد که: هنگامیکه دستجات مسلمان جنّ به نزد وی آمدند و گفتند: یا سیدنا! نَحْنُ شِيعَتُكَ وَ أَنْصَارُكَ، فَمُرْنَا بِأَمْرِكَ وَ مَا تَشَاءُ! وَ لَوْ أَمَرْتَنَا بِقَتْلِ كُلِّ عَدُوِّ لَكَ وَ أَنْتَ بِمَكَانِكَ، لَكَفَيْنَاكَ ذَلِكَ!

«ای سید و سالار ما! ما شیعیان و یاران تو هستیم، هر چه می خواهی به ما امر کنی امر کن! و اگر ما را امر نمایی به کشتن جمیع دشمنان، هر آینه ما تو را در این امر کفایت می کنیم در حالیکه تو بر سر جای خودت باقی بوده باشی و تکان هم نخوری!»

جَزَاهُمْ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَيْرًا وَقَالَ هُمْ: أَوْ مَا قَرَأْتُمْ كِتَابَ اللَّهِ الْمُنَزَّلَ عَلَى جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ:

﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾^۱

«پس حسین علیه السلام آنها را به جزای خیر پاسخ داده و فرمود: آیا نخوانده اید کتاب خدا را که بر جدّم رسول الله صلی الله و علیه و آله نازل شده است: هر کجا بوده باشید، مرگ شما را در می گیرد و گرچه در قلعه ها و قصرهای مستحکم باشید!»

و خداوند سبحانه می فرماید: ﴿لَبَّرَزَ الَّذِينَ كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتْلَ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ﴾^۲.

«تحقیقاً کسانی که در سرنوشتشان کشته شدن آمده است، به سوی خوابگاهها و فرودگاههای خودشان ظاهر و بارز خواهند گشت.»

وَ إِذَا أَقَمْتُ بِمَكَانٍ فَبِمَاذَا بِيَتَلَى هَذَا الْخَلْقُ الْمَتَعُوسِ وَ بِمَاذَا يُخْتَبَرُونَ؟! وَ مَنْ ذَا يَكُونُ سَاكِنَ حُفْرَتِي بِكَرْبَلَا؟ وَ قَدْ اخْتَارَهَا اللَّهُ يَوْمَ دَحَى الْأَرْضِ وَ جَعَلَهُ مَعْقَلًا لِشِيعَتِنَا، وَ يَكُونُ هُمْ أَمَانًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ! وَ لَكِنْ تَحْضُرُونَ يَوْمَ السَّبْتِ وَ هُوَ يَوْمٌ عَاشُورَا الَّذِي فِي آخِرِهِ أُقْتَلُ، وَ لَا يَبْقَى بَعْدِي مَطْلُوبٌ مِنْ أَهْلِي! وَ تُسَبِّى أَخَوَاتِي وَ أَهْلَ بَيْتِي، وَ يَسَارُ بِرَأْسِي إِلَى يَزِيدَ لَعْنَهُ اللَّهُ!

«و اگر من در مکان خود درنگ نمایم، پس به چه چیز این خلق وازگون و به روی خود بر زمین افکنده شده آزمایش شوند؟! و به چه چیز از عهده امتحان برآیند یا بر نیایند؟! و آن کس که در حفره و قبر من در

^۱ صدر آیه ۷۸، از سوره (۴) النساء

^۲ قسمتی از آیه ۱۵۴ از سوره (۳) آل عمران

کربلا بخوابد و ساکن شود چه کس خواهد بود؟ در حالتیکه خداوند آن خوابگاه را از روزیکه زمین را گسترانید اختیار و انتخاب فرموده است، و آنجا را پناهگاه شیعیان ما قرار داده است، و برای ایشان محلّ امان است چه در دنیا و چه در آخرت!

ولیکن شما در روز شنبه که روز عاشورا می باشد حضور بهم رسانید، آن روزیکه در آخر آن روز من کشته می شوم و پس از من دیگر احدی از اهل بیت من باقی نخواهد ماند! و خواهران من و اهل بیت من اسیر خواهند شد، و سر مرا به سوی یزید لعنه الله خواهند برد!»

طائفه جنّ گفتند: ای حبیب خدا و ای پسر حبیب خدا! اگر اطاعت امر تو بر ما واجب نبود و مخالفت تو بر ما جائز بود، تحقیقاً ما جمیع دشمنانت را پیش از آنکه به تو دسترسی پیدا کنند به قتل می رساندیم. حضرت امام حسین صلوات الله علیه به ایشان گفت:

نَحْنُ وَاللّٰهُ أَقْدَرُ عَلَيْهِمْ مِنْكُمْ، وَ لَكِنْ (لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ).^۱

«سوگند به خدا که ما برای نابودی آنان قدرتمان از شما بیشتر می باشد، ولیکن باید کسانی که هلاک می شوند از روی حجّت و دلیل باشد؛ و کسانی که زندگانی می یابند نیز از روی حجّت و دلیل باشد».^۲

^۱ قسمتی از آیه ۴۲ از سوره (۸) الانفال

^۲ الله شناسی، ج ۱، ص ۳۷۱.